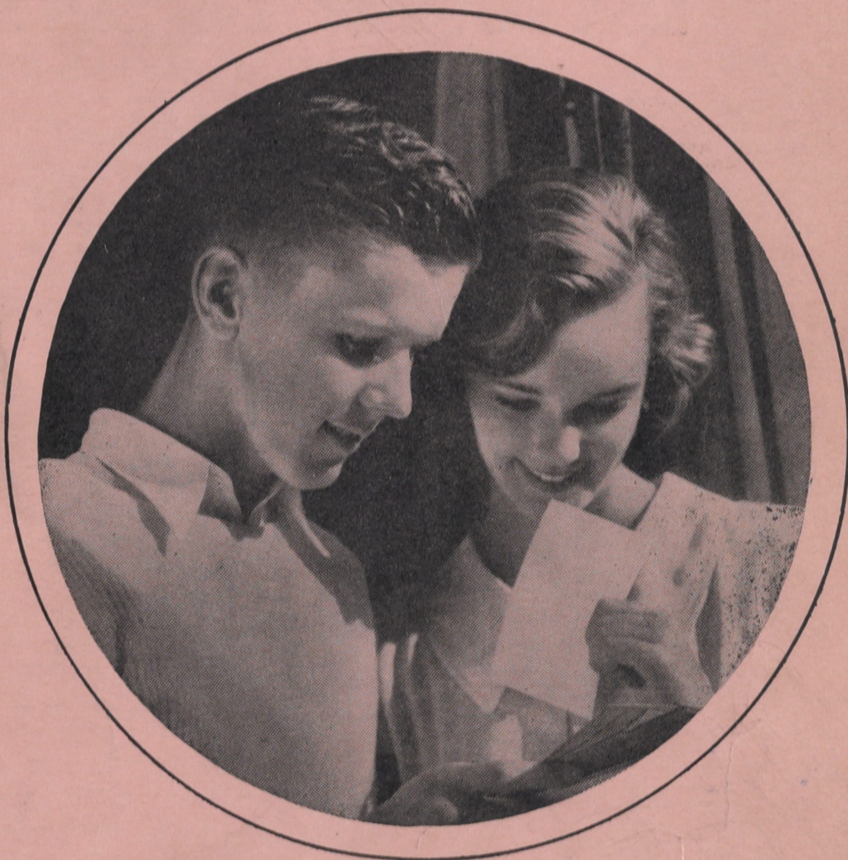
ЮНАЦТВО

YOUTH

Листопад - 1948 - November

Рік IV. Ч. 11 — Vol. IV. No. 11

ЮНАЦТВО — Домініяльний орґан Українського Католицького Юнацтва.

Виходить раз у місяць.
Річна передплата $1.00.

Адреса Управи й Редакції:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

YOUTH — Official Organ of the Ukrainian Catholic Youth in Canada.

Published monthly.
Subscription $1.00 per year.

Address of Manager and Editor:

YOUTH, 8317 - 105th Street,
Edmonton, Alberta.

Authorized as second-class mail, Post Office Department, Ottawa.

Католицькі Принципи в Щоденнім Житті

I.

(Доклад виголошений на Другій Домініяльній Конвенції УКЮ підчас Другого Конгресу Українців Католиків, котрий відбувся в Виннипеґу в липні цього року)

Бути католиком в нинішніх часах це велике геройство, яке постійно вимагає боротьби зі собою, з окруженням, з матеріялістичним світом та погубними для католицької душі, крикливими кличами.

Ми призвичаєні думати, що католицьке життя є чимось постійним і вродженим, яке вимагає з нашої сторони найменшого зусилля, щоб розбудити й поширити католицький горизонт.

Це дуже хибне поняття, як хибним було б думати, що ми можемо збирати земні плоди без нашої управи землі. Без праці ми нічого не осягнемо й нічого нам не сподіватись. Те саме діється з нами в Христовій Церкві.

Католицький світогляд не може тільки обмежитись і будуватись на неділях і річних святах, або на урочистих місіях, що відбуваються раз на кілька літ. Це зовсім не вистарчає.

Не вистарчає також і праця ревного священника, який обтяжений загальним душпастирством, не має змоги доглянути нашого індивідуального католицького життя. Ми мусимо самі доложити богато труду, щоб розвинути в нас духові сили, потрібні для католицького усовершення, що дозріває рівнобіжно з нашими тілесним й умовим розвитком.

Від початку життя людини до 20 і кілька літ, це найважнійший час на те, щоб сталити й утверджувати релігійни характер і католицький світогляд.

Як католицьке життя буде розвиватися буде залежати виключно від окруження серед якого проживаємо.

Ріжні середовища беруть участь в вихованні людини, а саме:

1. Родинне житя.
2. Школа.
3. Товариське життя.
4. Наша праця.
5. Церква.

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік IV. Число 11. Едмонтон, Алберта Листопад, 1948.

В Память Героїв

Попадало з дерев осіннє листя. Впало в порох, змішалось з ним, розсипалось і згинуло.

Недавно, літ тому тридцять, тоді коли падало з дерев вяле, осіннє листя, впало в порох рідних нив тисячі й тисячі буйних голов найкращого цвіту народу.

Воювали вони за волю рідного краю, над яким шаліла люта буря. В крівавім змаганні знемоглись — одні впали, другі далі терпіли по таборах смерти.

Та чи рівняти нам цих героїв, цвіту народу, з падаючим листям?

Вяле, осіннє листя паде, бо такий є закон природи. Незлічимі ряди героїв упали, бо такий закон любови. Любов рідного краю вивела їх на поле бою; вона казала їм з погордою глядіти смерти в очі; та сама любов веліла їм зносити з усмішкою терпіння, муки і смерть за свободу народу.

Любов до України вимагала від них жертви молодого життя. І вони сповнили це домагання — свідомо і радо.

Лягли за правду, за волю, за Україну!

А нам, своїм братам, полишили дорогий спомин.

Та чи не замало є нам їх тільки рік-річно споминати, згадувати? Чи тільки слів, а не діл ждуть вони від нас?

Ділом показали вони нам як сповняти закон любови. Так і ми мусимо ділом показати, що їх спомин нам дорогий, що ми оцінюємо їх жертвенну посвяту.

Ми мусимо так як вони: перемогти себе і бути готовими до самопосвяти, до жертв, навіть і найбільших, за рідний край, за наш нарід!

Нехай память героїв не гине!

Нехай вона живе в наших серцях і ділах. Хай живе память героїв!

Під Листопад

Листопад пригадує нам час, коли то український нарід по обох боках Збруча відновив свою традицію збройної боротьби за свою незалежність. Надія на краще завтра вляла в нього нове завзяття, нову силу. Здійснення цеї ідеї добував він кровавим шляхом. Червона кров борців волі скропила білий сніг, що вкривав землю. Земля вкривалася все новими і свіжими могилами, в яких спочила юнацька сила народу.

Нарешті піднісся гордо український прапор на знак, що з ним наново відродилася воля. Дорого коштувало це відродження — бо повстала українська держава дорогою ціною — кровю і життям тисячів юнаків — найкращого молодого цвіту українського народу.

Так, як співаємо в пісні, хоч "тільки народу впало за свободу — встоятись не було сили".

Встоятись не було сили неузброєним, неодягненим і голодним українським воякам проти добре виряджених вояків.

Встоятись не було сили проти подавляючої більшости ворогів.

Встоятись не було сили одному народові проти кількох.

Встоятись не було сили незнаному і погордженому народові проти упередження ворожого світа.

Встоятись не було сили творчим державним елементам проти шалу степової душі, псевдо-патріотів, з гуляйполя, з великою фантазією, буйними мріями, пустими кличами, що, як шумна повінь розриває тами, розбили творчі змагання правдивих патріотів. В.

НЕ ПЛАЧ, УКРАЇНО!

Не плач, Україно, над цвітом народу,
Не лий тих сліз гарячих,
Бо вони пропадуть, як камінь у воду
І не розбудять спячих.
Не плач, Україно! Вони сплять спокійно,
Свойого свідомі все чину.
Хоч чорні могили їх тіла покрили,
Так духом живуть безупинно.
Не плач, Україно! Поглянь — на могилі
Березовий хрест все біліє,
Там вінок терновий, символ їх любови
І напис з далека видніє.
Не плач, Україно! Ми всі добре знаєм
Для кого цей напис поклали.
З пошани святої, з любови палкої,
Це "ТИМ, ЩО У БОЮ УПАЛИ".
Не плач, Україно! Ті чорні могили
Не дармо видніють на полі.
Ті, що в них спочили, Вони нас навчили
Кудою іти нам до волі.
Не плач, Україно! Хоч горе нас давить,
Знущання, ворожі наруги,
Ми віримо сильно, твердо, непохитно,
Що прийде "Листопад" ще другий!

Судомир.

До Членів У.К.Ю. в Саскачевані

Дорогі Члени У. К. Ю.:

На зїзді У. К. Ю. що відбувся в Саскатуні в днях 9-10 жовтня 1948, припала мені велика честь бути вибраним як голова провінціонального заряду У.К. Ю. саскачеванської секції. Отсею дорогою, в журналі нашої орґанізації, бажаю за цю честь зложити всім делеґатам У. К. Ю. сердечну подяку і обіцяю всім членам нашої орґанізації, що на скільки буде в моїй спроможности буду старатися сповняти всі ці обовязки, котрі на мене, як голову У. К. Ю. Саскачевану, спадають.

Труднощів у своїй праці передбачую дуже багато. Тому отсим звертаюсь до Вас дорога Українська Молоде з просьбою о Вашу щиру співпрацю. Орґанізація завжди складається з двох чинників: членів і заряду. Члени без заряду, або заряд без членів не може існувати і лише в близькій співпраці між членами і зарядом може орґанізація досягнути свою ціль.

Ціль нашої орґанізації є помогти нам стати практикуючими католиками, свідомими українцями і здоровими горожанами нашої держави — Канади. Для сповнення такої прекрасної цїли, я є певний, що жаден член не пожалує труду. При Вашій співпраці я надіюсь побачити нашу українську молодь на ще вищім релігійно-культурнім ступені як досі була.

Дай, Боже, щоби моя надія здійснилася!

З пошаною до Вас,

РОМАН КАЧУР,
голова У. К. Ю. Саскачевану.

При Публичних Виступах

"Малі чемности осолоджують життя; великі ошляхотнюють його."
— Бовей.

* * * *

Про Христа написано: "Він ходив усюди роблячи добро."

Ми є християнські юнаки й юначки. Несемо Його Імя, бо походимо з Його школи. Чи нам бути цінними для Него, чи навпаки Він має паленіти через нас?

Христос був досконало вирозумілий.

Він не шемрав, коли хтось відмовив Йому.

Він дверима ніколи не гримав.

Він не уживав простацької бесіди.

Його два рази не треба було кликати.

Яке наше поведення при публичних стрічах?

В крамниці? Чи пхаюся до стола без розбору й вибору? Чи терпеливо вижидаю своєї черги? Чи чемно ставлю запит в потребі? Чи не "басую" клерками? Чи перекидаю річи на продаж і нічого не купую? Чи я голосний? крикливий? Коли ціни високі, чи лаю невинного клеркаробітника?

На вулиці? Як я ходжу? Поважно чи по-батярськи? Чи мій табор пул-рум? А варта — двері пул-руму? Чи кожна дівчина в моїх очах "дівка" й я маю свиснути за нею?

Важне є установити правила поводження хлопця з дівчиною. Принято є: Хлопець усе відступає своє сидження жінці, чи дівчині. Вхо-

дячи до трамваю, перше входить дівчина; виходячи з трамваю, перше виходить хлопець.

На "сайдваку" хлопець усе іде зо сторони дороги, а дівчина зо середини, попри паркан чи будинок.

У реставрантах як "вейтер" (служачий) впроваджує до стола, перше йде дівчина.

Хлопець помагає дівчині зняти її плащ. При відході помагає її вдягнутись.

Заходити до реставранту й "взяти" маленьку тарілку, чи "еш-трей" на "сувенір" є крадіжжю. Що так багато робить, ще не оправдує вчинку. Він далі зістає гріхом проти семої заповіди Божої.

Про Христа написано: "Він ходив усюди роблячи добро."

Чи можна це сказати і про нас?

Love and Stuff

By Hugh Calkins, OSM.

(in "Sorrowful Mother Novena Notes")

LOVE AND STUFF... God expeccts fidelity from His young people on this falling in love deal. He has put a mighty trust in their charge. The trust is all tied up with that commodity called sex. Yes, it's peddled cheaply in today's world. It's often hard to see sex as God planned it; sacred, sublime, awe-inspiring. To see it thus, concentrate on a triangle embracing three people in love. Put God at the top, the boy and girl at the bottom. See divine love pouring from God into those two hearts joined by human love. Then remember the creative powers of sex were given by God that human love might fulfill divine love's plans.

HIGH DIGNITY... The ability to create, to make something from nothing. is the God-like power which God shares with young men who are gifted with a normal, healthy sexual life. Within that young man's body lie the seeds of future life that God may vitalize into immortal bloom through the conception and birth of children in marriage. What's the loftiest concept we have about women? The Madonna theme, a Mother holding her child to her heart. Well, each young woman gifted with healthy, normal sexual life, may be a modern madonna. She might easily be God's chosen instrument to conceive and bear the next saint God fashions. Apply this to dating.

DOUBLE RESPECT... A boy who sees himself as a trusted bearer of future life and his girl as a precious chalice God may fill with flesh and blood — such a boy knows how to behave on dates. He remembers chalices are holy things. He thinks of how only priests and clerics are allowed to touch chalices at Mass. Easily he concludes only husbands can touch the precious chalice that is a woman's body. And girls? Idealists at heart, they know intimate bodily surrenders belong only to their husbands in marriage. They yearn to keep themselves unspoiled for the great love of their lifetime. So boys and girls must remember God's Rules.

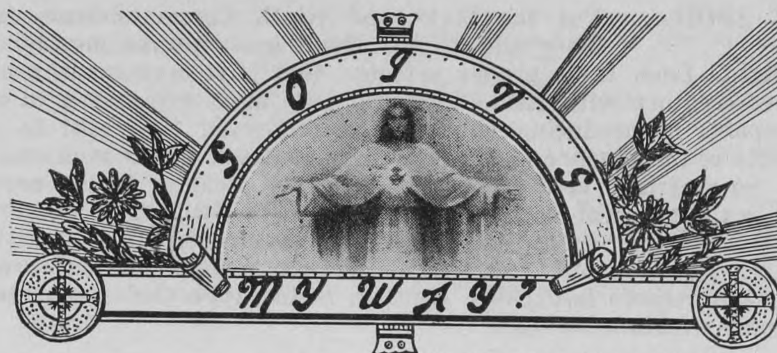
DON'T SPOIL... Put the Sixth and Ninth Commandments together. They add up to: Don't spoil human love by spoiling its delights from their proper setting. God gave humans the sex urge to be co-creators with Him. The sex urge finds expression in intimate acts capable of producing children. Surrendering the right to perform such acts is the essence of the marriage contract which men and women enter. So marriage is the proper setting for yielding to the promptings of the sex urge. Yet both married and unmarried people must practise Chastity. It's the virtue that requires us to abstain from illicit venereal pleasure. Illicit means unlawful. Venereal pleasure, experienced when sex organs become noticeably aroused, is the type God meant to be enjoyed only within marriage.

TABU PLEASURE... The mere physical presence of venereal pleasure (the type felt when sex organs are noticeably aroused) is not sinful. It arises from a God-given instinct. But, it is seriously sinful for the unmarried to yield to that pleasure (to want it in the body, to enjoy and consent to it). Whether that pleasure has been intentionally procured or has risen spontaneously, yielding is in both cases gravely sinful. The sole reason for venereal pleasure is to attract human beings to the marriage act that they may be induced to propagate children and accept the many burdens of marriage. God demands that this pleasure be enjoyed only in marriage.

BUT REPRESSIONS... Let's kayo this repressions argument: it's a favorite with wolfish males. And too many girls become amateur prostitutes, all for free, while imagining they're developing personality, avoiding frustration. When good psychologists warn against "repressions", they don't mean the control we exercise over conscious desires. They mean it's bad business to be so frightened of some impulse that you don't let it become conscious. So down into the subconscious it goes and causes trouble. But to resist a conscious desire, to control it through practicing virtue, never hurts anyone. It builds moral character: it often makes saints.

IT'S ONLY NATURAL... God gave you these impulses, so why not enjoy them as God planned? Sex urges are God-given, therefore good, when used according to God's rules. It takes only a moment to see how utterly God's plans for sex will be ruined, if humans are allowed sexual satisfaction outside marriage. How will any children be born or raised properly, how will wives and mothers be safeguarded, how will homes be protected, if humans be allowed to do merely what comes naturally, without following God's rules? If we abuse speech by lying, abuse property rights by stealing, abuse palate pleasure by overeating, don't we abuse sex powers by using them outside marriage?

AND THIS PHONY... God expects people to admit their sins honestly through good and sincere confessions. He won't tolerate a heresy like: "Well, I can't see why such love-making is a sin. So for me, it's not a sin." It is not what you think that counts: it is what God thinks. Once you've found that out, and you're bound to seek such truth, you're held accountable for the observance of such rules. Since passionate kissing between unmarried people is forbidden under pain of mortal sin (God's Church so teaches), you must control desires to kiss passionately. Since petting is a proximate preparation for sexual intercourse (lawful only within marriage), your policy should be: "Hands off!" May God be with you.

by Brother S. Methodius, F.S.C.

Brother Stanislaus Joseph, F.S.C.

(Conclusion)

Brother Stanislaus was a very "pobozney" (pious) religious. He had intense devotion to the Blessed Sacrament, the Blessed Virgin Mary, St. Joseph and the Little Flower. It was a sublime inspiration and indesribable joy to see him in the Ukrainian church, with a Ukrainian prayer book in his hands, during different devotional services — singing and praying, following the services. He knew many of the Ukrainian hymns by reart. He would never miss the Ukrainian Catholic May devotions. Here he would sing with a celestial expression on his face.

Brother Stanislaus was an excellent teacher. All his explanations were clear-cut, logical and in a classical language. He was a very pleasant speaker and had a radiant personality. His pupils had marvelous results at the Departmental Examinations, and were successful throughout their careers in whatever phase was their vocation. He followed his pupils after they left his pedagogical interest just as keenly as if they were still in his classroom. And all his pupils respected, admired, loved and confided in him. The former pupils would take opportunity of every occasion to "drop in" and see "Brother Stan."

Brother Stanislaus was a real friend — true as steel — to all who had any dealings with him. True, he would tell you your faults, try to help you correct them, — but all this would be done in such a tactful, masterly way that a person could never resent it. He carried on an enormous correspondence with his friends and former pupils. Always encouraging, always seeking occasions to help, always inquiring about health, successes, etc. God alone knows the amount of good he did directly and indirectly. Hundreds of persons had such confidence in him that they would write to him about their most intimate and delicate affairs. They knew he would never betray them.

Brother Stanislaus was a great admirer, advocate and participator in sports. He was an exceptionally good hockey player and played at one time with such notable professionals as A. Aikenhead, the Cook Brothers, and Eddie Shore. He was almost as good in tennis and baseball. Though he liked sports, encouraged the students to participate in them, coached many College teams, — he would never allow any mean tricks, foul tactics or unsportsmanlike manners. He loved sport for its value in health, recrreation and character building — never for its victories.

Finally, **Brother Stanislaus was a great Ukrainian patriot.** He loved the Ukrainian people, their language, songs and customs. He encouraged all his pupils by word and example to remain loyal to their Ukrainian heritage. Listen to him speak at a Ukrainian Catholic Convention:- "Your beautiful national customs, your folklore, your traditions, your language,—all these are steeped in Catholicity and could not exist without it. These will be safeguarded and perpetuated by your children only by instilling the true Catholic spirit into them. This can be acquired only by continuing the practise of your customs and traditions in your homes and by sending your children where they can secure the knowledge and practise of that holy religion for which so many of your martyrs laid down their precious lives to uphold."

Or again: "Pope Pius XI, by the recent erection of a Greek Catholic Ukrainian College in Rome, for the perpetuation of your beautiful Rite, customs, traditions, literature and language, demonstrates the spirit that should animate you in Canada. That spirit is to cling tenaciously to your heroic past and to pass it on to your children unsullied."

The "Ukrainian Question" interested Brother Stanislaus just as much as it inte-

rested the Ukrainian patriot. He was ever eager to follow and help whatever good movement the Ukrainians undertook. He loved to be considered a Ukrainian. Everything Ukrainian he would call "nashe" (ours). In speaking about anything that was not Ukrainian he would say: "of the Latin Rite," "English" or "French," etc. But in speaking about subjects pertaining to the Ukrainians, he would say: "nashi" (our); "nashi" Sisters, "nashi" priests, "nash" Bishop, etc.

Only the future can hope to adequately gauge the work accomplished by this "Apostle of the Ukrainians in Canada" during a long and fruitful apostolate of twenty years. No history of the Ukrainian Problem will be able to ignore Brother Stanislaus, who contributed more than any other individual man towards its successful solution.

In the death of Brother Stanislaus the Christian Brothers of Canada mourned the passing of a devoted religious, an excellent teacher and a lovable confrere. The St. Joseph's College in Yorkton, lost one of its greatest pillars, a guiding hand, and a zealous labourer. A score of Canadian Ukrainian priests each year are offering the Holy Sacrifice for the Brother, who inspired them to answer the call of the Master and encouraged them during the early difficult years of their apostolate. Hundreds of former pupils cherish the memory of their finest teacher and will not soon forget the earnestness of his religious instructions, nor the depths of his unquestioning faith.

May his soul rest in peace!

Значення й Вартість Молодости

Молодість називають весною життя. Але, на жаль, нам дітям двадцятого століття цей оспівуваний молодечий вік не видається якоюсь соняшною, райською країною молодої радости, бож бачимо, що ця весонька життя у многих загрожена. Велика частина молоді не проводить цього золотого часу радо й весело, інші знова гинуть, марнуються. Жахом переймає, коли зачнеться переходити статистику молодечих промахів. Велитенські скарги напливають тепер з усюдів на здичіння і занедбання молоді.

Лишім однак ці сумні картини. Є прецінь другі, кращі та веселіші. Розгляньмо і провірмо як одні так і другі, бож нам у всім належить шукати за вартістю. Чи знаєте,що ви варта, що ви потрафите, чи старанно провірили ви свою здатність, снагу, хист, свій наклін, спосібність?

Отсе якраз бажаємо поговорити про значіння і вартість молодости та молоді.

Молодь, це підпора і надія майбутности. Ввесь нарід, батьківщина, громада, ваші родичі дивляться на вас з великими учікуваннями, покладають на вас красні надії. За 10, 20, 30, літ уступлять мужі, що в силі віку знаходяться нині коло відбудови національного, економічного та політичного життя держави і громади. Їх місце і праці з конечности перейдуть на нинішню молодь. Батько-мати також з часом зложать обовязки на вас. Молода надіє, памятай на задачі й відповідальність, що вкоротці тебе чекають. Памятай на надії які вже сьогодні покладають на тебе твої родичі. Не вноси ніякого розчарування, бо воно могло б навести загладу народові, могло б передчасно зламати батьківське чи матірне серце. Тебе, молоде, чекають великі і тяжкі обовязки. Тому будь свідома своєї вартости.

А тепер перейдім до дальшого питання: що є вашим майном? Не шукаю при вас ні за домом, ні грішми. Однак ви багатші від неодного, якому доля не поскупила цих земських багацтв. Маєте пять здорових змислів, ясний розум в голові, серце в тілі, силу в плечах, зручність у пальцях. Це ваше майно — використайте його, а придбаєте всего, чого вам і другим буде потрібне до життєвого щастя. Ваша вартість, це вартість нешліфованих діямантів, що не сяють ні не виблискують, що позістають неспостереженими.

Ваші здібности ще дрімають як кільчик в зерні. Вони ті сили природи, що їх ніхто покищо не використовує. Яка користь із земських скарбів, золота чи срібла, заліза чи вугля, коли ніхто не спуститься у нутро землі та їх не добуде? Ніяка. А що дасть вам ця різнородна ваша здібність, ці ваші дорогі укриті скарби, якщо ви їх не відкриєте, не виробите, не удосконалите, не використаєте? Також ніщо.

Ніякий рокіт не розбудить ваших дрімучих здібностей, ніяка сила не пірве кайданів, що вяжуть ваш хист, ніякий учитель і ніяка школа не розвине ваших талантів і наклонів, якщо ви самі не приложите руки до діла. Ваш скарб і капітал зложений у вас самих. Тільки сильна, незломна воля й непохитна витревалість можуть розвинути ваші спосібности і дані.

Але не обманюйте себе. Ніякий мистець не сходить з неба. Ваша велич і придатність не витрисне як вода із джерела, ні не поплине як дощ із хмари. Віра на легке жниво і на дешеві побідні вінці — молодеча мрія. В кожному молодечому серці дрімають великі надії і пляни. Зі знамям майбутньої величі на чолі і зо світляним вогнем одушевлення в очах молодець глядить у будучність, його манить чарівний промінь надії.

Вернім назад із царства мрій до холодної, шорсткої дійсности. Міліліони молодих рук сягали по рожі але зранили себе на тернях. Ідіть до великих і могутних, ідіть і спитайте, як вони добилися на верхи науки й слави. Всі вони оповідатимуть вам про численні труди, зусилля й недостачі.

Славний мистець тонів, Джярдіні, дав знаминиту відповідь одному молодцеві, що питав його, як довго потребуватиме часу, щоби стати скрипаком-мистцем. "Учися, відповів він, кожного дня 12 годин і то через 20 літ, а діпнеш своєї цілі". Відповідь славного віолініста відноситься не лише до учеників штуки й науки; вона добра й для цих, що займаються ремеслом, господарством; вона добра для всіх праць і всіх станів.

Працювати кожного дня 12 годин протягом 20 літ, то очевидно набереться знання в голові, сили в руках, зручности в пальцях, очевидно, розбудеться наклін і талан і придбається запасного капіталу, що родить щастя і внутрішне вдоволення. Радісна праця, охота працювати і сила до праці скріплює тілесні і духові сили, приносить похвалу і шляхоцтво молодому і старому. Пильність і працьовитість - це одні з кращих чеснот, які повинні ціхувати всяку молодь. Бо тільки працьовита молодь дає повну запоруку за свою будучність. Ви якраз входите в боротьбу за своє існування. Та ніхто не проходить крізь життя осібняком, самостійно. Родина і громадянство впливають на біг життя кожного з окрема, і для многих цей вплив приносить благословенство, а для многих знова руїну, загибель.

"YOUTH" DONATIONS

Ontario:

Dmytro Nazar, Toronto $2.00

Alberta:

Nick Hryciw, New Kiew 1.00

Walter Romaniuk, Chipman 2.00

Collection at farewell party in honor of Rev. M. Hannas, OSBM., sent in by J. M. Youzwyshyn, Mytnam.................10.00

Collection at party for Harry and Peter Mykoliw, Wildwood. Sent in by Walter Paschak 13.00

NEW SUBSCRIPTIONS

Walter Paschak, Wilwood, Alta................ 16
Rev. S. Kurylo, OSBM., Edmonton, Alta. 7

To these benefactors we extend our sincere thanks and best wishes.

— Editor.

Both Strong

During the football season, a woman walking past a local butcher shop, saw painted on the window the following sign, in white letters:

Weiners 30; Hamburgers 27.

"My land!" she exclaimed, "what a game!"

FATHER HILARION

talks on

Your Most Precious Treasure

Friends! In the youthful struggle for the preservation of the jewel of chastity in our last issue we spoke of the mighty bulwark — prayer. We need also keep in mind trusty sentinels who will help us to conquer in the fight. First is the holy fear of God and humility of heart. Second: resistance of all evil thoughts and impulses without the slightest delay. Then we have the impassable barricades. There is the barricade of mortification and the good employment of one's time. Then also to our greatest aid come the two sacraments, namely: Confession and Holy Communion.

At the close of my instructions and in parting with the one-year column of "Talks on Your Most Precious Treasure" I feel assured you have gained a great deal in regard to the preservation of your most precious treasure. The final instruction on this sacred matter comes perhaps the most pleasing and consoling of all, and the one best calculated to inspire us with a glad hope of victory. May my words be deeply inscribed in the hearts of all of you who have read the instructions based on spiritual leaders.

In time of perils we all turn our thoughts and seek advice from the best friend — our beloved mothers. And in this last instructional lecture I chose to speak about a most wonderful mother.

Even the soldier amid the roar and wild rush of battle thinks, in the moment of greatest peril, of his dear mother, far, far across the seas. Even though he is a man of hard knocks, his sentiments give way. He is once more a child of his mother. And she, the good mother, thinks of him. When he is at home she always has a word of advice, of comfort, and of strong encouragement.

Upon us rests the great duty to preserve our chatsity. We are also standing in the thick of the battle with the enemies of innocence on every side. Do we have recourse to our special mother? That mother is Mary, the ever blessed virgin. In the battle with the impure spirit may we cling fast to her maternal hand. This hand is strong enough to help, to protect, and to save us.

St. Bernard addresses us all in the following touching words:

"O man, whoever thou art, if thou wouldst not be engulfed in the abyss, turn not thine eye away from the shining star, turn it not away from Mary! If thou wouldst not be tossed hither and thither by the waves of pride and ambition, look up to this star, call upon Mary! If the billows of concupiscence and sensual desires break over thy little bark of life, look up to this star, call upon Mary!"

"Keep her in thy heart; let her name be ever on thy lips. If she hold thee up, thou wilt not fall... thou wilt escape the snares of hell, and reach the gate of eternal felicity."

The holy Fathers teach that our Saviour, in saying on the cross: "Mother, behold thy son; son, behold thy mother," put all the people under the maternal protection of Mary. She is the tenderest of mothers. Oh, that we all would be her faithful children! Are we? Only then when we imitate her pure life and hide in her most loving protection may we be called and deserve the sweet name "Child of Mary." And all the U. C. Y. must be Children of Mary. He or she is not a true member of this great organization who is not a true "Child of Mary."

We know Mary's life. Let us imitate it. She is our Mother. Let us flee to her. She is our Protectress. Or do we want to stand back and let Satan get us! Maybe the short period of sensual pleasure is more valuable than our heavenly Mother! Maybe our U.C.Y. club has turned into a delinquent club of "wine, women and dance"! And where is our Mother then? Maybe she has to hide her sublime face and cry over our impure and putrid souls! Heaven forbid! May my words to you be ever a thundering appeal, nay, a thundering command! "Mary and I, wherever I am! She will protect me only then when I protect myself! I will, for I must!"

Once more I must say we are parting in this column. And as I now imagine

everyone, my beloved readers and friends, standing before me and while taking leave once more gaze into your innocent faces and see you like a white sail unfurling in the wind, as the dawning promise of glorious things, but also foresee the violent storms, the trials, and temptations that will set upon you in the days of youth, a fervent prayer is breaking forth from my heart:

My child, you're like a flower,
So pure, and sweet, and fair;
My heart wells up with tenderness
To see you standing there.

Upon your hear I fain would lay
My hands, and soft repeat
A prayer that God may keep you still
So pure and fair and sweet.

And a final word. May the most beloved mother Mary take us all under her most loving care and guide us unward to the everlasting bliss of eternal Heaven. She proves herself a veritable haven of refuge amid the trials and the needs of this transitory life; and above all in the last and greatest trial which, for each in turn, closes life's drama.

God bless and love you!

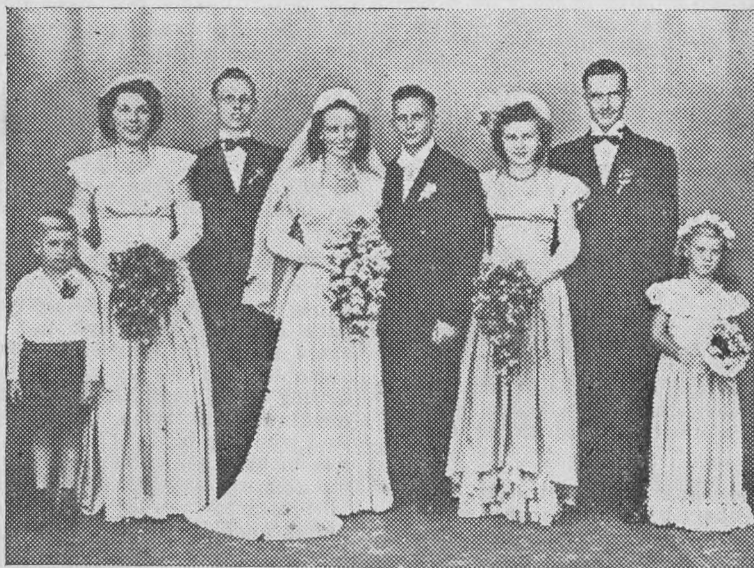
Многая Літа!

Много здібних і щирих членів У. К. Ю. діждались веселої хвилі в якій вступили в стан супружого життя. З тої нагоди хочемо подякувати їм за їх працю в У. К. Ю. і просимо. щоб і на дальше нам помаграли нести високо наш світлий юнацький прапор.

На нову дорогу життя ми складаємо їм сердечні побажання щасливого співжиття, великих успіхів, душевного задоволення, та Божого благословення: Нехай взнеслі засади У. К. Ю. процвітають і провадять Вас тепер і на многі літа.

З юнацьким привітом.

Укр. Кат. Юнацтво.

Весільна знимка п-ва Дмитра і Одарії (Кміть) Назар, Торонто, Онт.
З ліва від молодих стоять В. Мазур, Н. Смишнюк, З. Кміть, а з права С. Савич, Д. Мазур, П. Радик.

Зїзд У.К.Ю. в Саскатуні

Нераз мав я нагоду бути на різних зїздах різних організацій в різних провінціях. Всюди можна завважити велику діяльність молоді зорґанізованої в У.К.Ю.

Серце радіє, як молодь зїзджаєсь, поважно застановляєсь над різними проблємами, нараджуєсь, випитує, плянує та розвязує орґанізаційні труднощі. Лучить розум, силу й працю, щоб поставити свою орґанізацію на найвищий степень.

Назагал молодь рветься до чину, але болючо відчуває брак проводу духовного й світського. Однак в Бозі надія, що збільшиться число ревних священиків і на наших курсах виховаються здібні молоді провідники, що той брак усунуть.

На зїзді в Саскатуні було гарне число дійсно ідейної молоді з різних околиць. Вислухали глубокого змісту доклади, брали живу участь в дискусіях, уложили плян праці, та заявили охоту ті пляни точно виконати. Не було часу на довші дискусії. але в короткім часі багато врадили.

На загальній сесії Б.У.К. і У.К.Ю. промовляли: Др. Воробець, п. Загарійчук, Всеч. о. Добрянський і п. Вал від Централі Укр. Кат. в Виннипеґу.

На осібних нарадах У. К. Ю. промовляли: С. Кобринський, Провін. Голова У.К.Ю. в Саск., О. Яцишин, О. Стецик і інші. Особлившу увагу звертали на дискусії.

Вечером відбувся гарний концерт і коронація Королеви Карнавалу з доходом на Інститут в Саскатуні. Королевою зістала Ірина Михасів з округу Вонда.

Підчас концерту особливу промову виголосив Преп. Брат Методій з Йорктону. І дано Бр. Методієві власть коронувати Королеву, де Бр. Методій перфектно вивязався.

На загал цей зїзд зробив на мене додатнє враження. Признання належиться Молоді в Саскачевані, що йде щораз до кращих успіхів.

Бажаю Провінціональному Зарядові й членам У. К. Ю. в Саскачевані великого поступу й гарних успіхів. У. К. Ю. в Алберті радіє і гордиться, що має таких ідейних сусідів, та подає вам руку, щоб ми разом йшли до сильної цілі під юнацьким прапором.

Нехай живе, нехай розвиваєсь, нехай цвіте і працює Укр. Кат. Юнацтво в Саскачевані й в цілій Канаді!

о. С. Курило, ЧСВВ.,
Провідник У. К. Ю. в Алберті.

* * * *

(Заввага): Точніший опис зїзду появиться в слідуючій числі від Провін. Заряду У. К. Ю в Саск.).

SOCIAL WHIRL

КРАКІВ, Алта.

В неділю, 26-го вересня ввечері, члени У. К. Ю. приготовили пращальний вечірок для свойого духовного провідника Впр. о. В. Підскального, ЧСВВ. Запросили і старих членів парохії.

Голова У. К. Ю. п. М. Андрейчук в свойому щирому привіті й побажаннях пояснив ціль зібрання. Слідувала концертова програма членів У. К. Ю. і дітей, що учащали на катехизацію.

Впр. о. Підскальний в послідне промовив про велику вагу і користи орґанізації молоді. Висказав свою вдячність за щиру співпрацю всіх членів, та заявив жаль лишати таку щиру й ідейну молодь, що рветься до праці в орґанізації У. К. Ю. для піднесення своєї парохії. Побажав всім гарних успіхів в дальшій співпраці.

Один із старших парохіян, п. Роман Тимчак побажав о. Пароховi від всіх старших членів парохії і від У. К. Ю., та вручив дарунок як вияв вдячности.

Відділ У. К. Ю. у Кракові, Алберта, плянує приготовляти концерт і вчитись колядувати та щиро працювати, щоб втягнути всю молодь в ряди У. К. Ю.

Текля Трохимчук.

CALMAR, Alberta

The Calmar U. C. Y. O. annual meeting was held at the home of Miss Alexandra Sych, on October 3rd. There were 10 members and one visitor present. The members that were elected to take over this year are:

President: Walter Sowiak
Vice-President: Alexandra Sych
Secretary: Alvina Sowiak
Treasurer: Mike Spilak
Controllers: Irene Sych and Fred Sikora
Social Committee, Jean Podgurny, Emily Spilak, Tophen Hayduck, Steve Manchuk.
Reporter: Marjory Sowiak.

The rest of the evening was spent in a social way. A very delicious lunch was served by Alexandra Sych, later in the evening.

ТОРОНТО, Онт.

Дня 28-го серпня в церкві М.Б.Н.П. відбулось вінчання Дмитра Назара й Одарії Кміть в присутності о. Каноніка П. Каменецького, о. Я. Бенеша і о. Др. В. Ваврика, ЧСВВ.

Молоді обоє були діяльними членами парохії і брали живу участь у всіх працях У. К. Ю. Одарія була в хорі і була писаркою свого відділу У. К. Ю., а Дмитро був головою У. К. Ю. на Східну Канаду. Молодий також має брата в Отців Василіян — Брата Юстина.

Весільні побажання зложили молодим: Всеч. о. Фірман від У. К. Ю. в Онтаріо; В. Мазур від У. К. Ю. в Гримсбі; У. К. Ю. Вест Торонто надіслали свої побажання телеграмою.

З нагоди свого весілля молода пара зложила дар на "Юнацтво" — $2.00.

Нехай Бог благословить новоподружених!

П-во Михайло і Анєля (Воробець) Ґавлюк
Саскатун, Саск.

П-во Петро і Василина (Білик) Гуцул
Сенді Лейк, Ман.

200 ATTEND ST. NICK'S "OPEN HOUSE"

Over two hundred members of the Ukrainian Catholic Youth organizations in Greater Winnipeg and vicinity attended a Social evening at the invitation of the St. Nicholas Youth League of St. Nicolas Parish in Winnipeg on Sunday, October 3rd.

After a social silence of over a year the St. Nick's members entertained ten U.C.Y. Clubs and the Gamma Rho Kappa Club of the University of Manitoba. The Social commenced approximately at 8:30 p. m. in the New Church Auditorium. It was the first time for many of the members of the U.C.Y. to view the new auditorium at St. Nick's and all were immensely surprised and awed at the vastness of the interior and the smoothness of the floor.

The Social provided many surprises in the form of novelty dances for which the members from East Kildonan, Gonor and Selkirk came out with honors. To add a touch of "something different" to the atmosphere St. Nick's turned out all the lights and flashed a movie of Stokowski conducting the Minneapolis Symphony orchestra in a selection of Strauss waltzes to which the members gaily twirled to on

the ballroom floor of the auditorium. A movie short entitled "Community Sing-Song" followed later on and also a preview of the Canadian Parachute Club in action.

Although dancing was the main theme of the evening a very enjoyable lunch was served by the St. Nick's members approximately half-way in the evening. The greatest turnout from an individual Club was from the U. C. Y. of East Kildonan who came out twenty-seven strong. Other Clubs which attended were, St. Michael's Youth League of Transcona, Blessed Virgin Mary Youth Club of Boyd Avenue, U.C.Y. of Fort Rouge, U.C.Y. of Brooklands, U.C.Y. of Selkirk, Gonor and Rossdale, U. C. Y. of St. Andrews Parish, The Gamma Rho Kappa Club of the U. of M.

It is to be hoped that inter-Club Socials of this nature become a more frequent enterprise in Winnipeg and the vicinity. The friendly feeling of cooperation and unity of purpose within the U.C.Y. organization prospers greatly from these gatherings.

The social on October 3rd at St. Nick's was without any doubt a wonderful success. The attendance was surprisingly large which only goes to prove that the younger generation of the Ukrainian Catholic youth are there when you want them. This should give our committees and our executives a further incentive to work with all their hearts on the tasks that face the U. C. Y. organization and with the endeavor and cooperation which was so evident at the St. Nick's "Open House" evening there is no doubt that all members of the U. C. Y. will stand steadfastly with their leaders in placing the U. C. Y. well ahead on the road to success and achievement. — MB.

П-во Олекса і Параня (Зохода) Захарко
Пено, Алберта

П-во Йосиф і Дорка (Маслянка) Бартман
Равнд Гил, Алта.

ANNUAL U. C. Y. RALLY OF EASTERN CANADA

October 9th - 11th
TORONTO

Once again, the U. C. Y. of Eastern Canada have completed a most successful Annual U. C. Y. Rally. As in the past years, Toronto was proud to play host to delegates from near and distant points of Eastern Canada, who assembled in Toronto during the Thanksgiving week-end.

Registration at St. Josaphat's Parish hall

П-во Богдан і Ольга (Грицуляк) Сирота
Саскатун, Саск.

marked the opening of the Rally Saturday afternoon, and here we would like to express our appreciation to St. Josaphat's youth club for the admirable manner in which they executed their obligations as hosts during the three-day Rally. A dance Saturday night marked the next phase of the convention, and this was enjoyed thoroughly by everyone.

Delegates receive Holy Communion in a body. Pontifical Mass was celebrated by His Excellency Bishop Borecky, Sunday morning, at which time the delegates received Holy Communion in a body. Father Shumey extended a warm welcome to the youth, and expressed good wishes for the success of the Rally.

Catholic Youth to be the Avant Garde in Battle against Materialism — Dr. Boyko

At the Communion Breakfast which followed, our guest speaker, Dr. Boyko, told the youth that a great undertaking lay ahead of them. Theirs is the task to propagate the program of Christian ideals and ethics laid down almost two thousand years ago. He pointed out that the present chaotic state of the world is only the direct result of the wholesale abandonment of these very teachings of Christ which abandonment paved the way for materialism and atheism. He asked the youth to heed the ever-vigilant voice of His Holiness; for only a return to Christian morals and ethics can save the world from plunging into barbaric darkness. The Catholic youth, he affirmed, must be the spearhead in the battle of Christianity against the demoniac forces of atheism.

A thorough grasp of fundamentals of Catholicism is necessary — His Excellency

In his talk at the Communion Breakfast, His Excellency Bishop Borecky outlined the three essential requisites if our

П-во Едвард і Мирослава (Кужіль) Рудзік
Вернон, Брит. Кол.

П-во Еміліян і Олеся (Богоніс) Кальмук
Канора, Саск.

Organization is to be strong and is to flourish.

Firstly, we must have a thorough grasp of our faith. Knowledge of the catechism is not sufficient, he said. The times urgently demand our propagation of the faith, as well as the ability to defend it; and the youth must arm themselves with the knowledge of the basis and ideals of Catholicism, which can be accomplished through organized study clubs. His Excellency strongly emphasized this point. Only when every parish will have a study club, producing a sincere youth of Christian ideals, will our U. C. Y. organizations flourish and influence as they should.

Secondly, there is need of a renewal of the spiritual life. Therefore a Retreat pearly, at the least, is an absolute necessity for each and every member of our youth. It is at Retreats that the soul and character is moulded according to Christian ideals.

Thirdly, Ris Excellency pointed out that in all its undertakings, the newly formed Diocese of Eastern Canada will require vast financial assistance. There is an urgent need for Catholic institutes of higher learning, Retreat homes, buildings to house our working youth in a Catholic atmosphere, academic institutes, and other essential needs. His Excellency asked every U.C.Y. Club to bend all their efforts and enthusiasm to bring about a complete success to the campaign for funds which will begin at the end of this month.

Reports of Year's Activities Read by U. C. Y. Clubs

Sunday afternoon sessions commenced with reports by the Provincial Executive, followed by reports of year's activities of various local clubs. Discussions regarding amendments of the Rule Handbook followed, and general questions of interest were taken up and discussed.

П-во Стефан і Теодозія (Кошман) Собчук
Ріджайна, Саск.

Strong Catholic Action required in our Organization — Mr. Metro Nazar

After Devotions that evening, talks on different aspects of our organization were given by members of the Provincial Executive. In his talk, Mr. Nazar, President, stressed the importance of Catholic Action, respect to and advice from parish priests, and the necessity of adhering to the Commandment: "Thou shall love thy neighbor as thyself" if our Clubs are to function smoothly.

Retreats an important phase of Catholic Action — Miss Tatiana Diachinsky

In her talk on Retreats, Miss Diachinsky, Vice-President of the Provincial Executive, pointed out that Retreats were a definite and a vastly important part of Catholic Action. She gave an outline of the encouraging strides made in this movement since its inception three years ago. This very important work has grown of such proportions that the Provincial Executive could no longer successfully carry the added burden of the movement. A separate Retreat Committee will be formed.

Newspaper for Eastern Canada's U. C. Y. a necessity — John Kit

Mr. John Kit of the Press Committee, urged that a newspaper be formed for the youth of Eastern Canada. Such a paper would be the medium for each Club sharing its thoughts and asp rations with the other, thus strengthening their common bonds via the written word. This would pave the way for greater co-operation, he maintained. He asked the delegates to send their articles to the Provincial Executive, who are undertaking the task of publishing the paper. The Executive, in turn, would forward articles of general interest to our official magazine, Youth. At this point, Father Dzurman expressed his appreciation to the Youth magazine for its commendable efforts on behalf of the U. C. Y. of Canada, and urged that an all out effort be made to support this fine magazine. A member was appointed to canvass for subscriptions to the Youth.

Each Club to have a definite goal — Danny Zalusky

In his talk on general hints for a well-run Club, Mr. Zalusky, President of the U. C. Y. at Our Lady of Perpetual Help parish, pointed out that every Club must have a definite goal in accordance with the teachings of the Church. Every effort should be made to appoint members to the Committee who are capable of fulfilling their obligations. Plans drawn up by the Committee must be submitted to the parish priest for his approval, he said. An interesting point brought up by Mr. Zalusky was his Club's experiment with a "Live Newspaper" which proved a success. Each member closely follows the general trends in Religion, Politics, etc., in the daily papers and periodicals, and giving a summary of his findings at the weekly meetings.

Ukrainian Catholics have a religious destiny to bring back to Catholicism all those of Eastern Rite.—Mr. Coghlan, K.C.

The delegates had an unexpected pleasure that evening when His Excellency introduced Mr. Coghlan, who had only recently returned from Rome, where he was priviledged to have an audience with the Holy Father. For many years Mr. Coghlan had been the stalwart champion of the Ukrainian Catholics, and is the author of numerous books and pamphlets on the Ukrainian rite. In the course of his European travels, Mr. Coghlan spoke with a great number of our people, and had met Very Reverend Father Kohut, who was instrumental in arranging the audience with His Holiness. Mr. Coghlan visited the Ukrainian Catholic headquarters in Rome, and in his opinion, the location leaves much to be desired. It is his thought that the Ukrainian Catholics of Canada and the U.S. should make an effort to provide for a more suitable locality for our headquarters. In conclusion, Mr. Coghlan reminded the delegates that the Catholic world is looking to the Ukrainian Catholics to bring back to Catholicism all those of the Eastern rite who have severed connection with Rome.

U. C. Y. Delegates choose the Provincial Executive for 1948-9

His Excellency, Father Firman, and Fr. Dzurman again presided at the final session following Mass Monday morning. In this session, Father Ivanochko made a sincere plea for assistance in his efforts to organize a Club at Waterford, Ont. A big Rally was planned for the week-end of October 30th. The delegates caught the enthusiasm of Father Firman's hearty endorsement of the idea, and pledged co-operation.

The Provincial Executive of Eastern Canada for the years 1948-9 is as follows:

President — Mr. John Kit
Vice-Pres. — Mr. Danny Zalusky
Recording Sect'y—Miss Muriel Pristupa
Treasurer — Miss Helen Kulyk
Corresponding Secretary — Miss Tatiana Diachinsky
Fifth Member — Miss Betty Prusky.

At this time His Excellency announced Father Firman's appointment as Director of the U.C.Y. for Eastern Canada, and Father Dzurman as Director of the Retreat Movement.

The U. C. Y. of Eastern Canada extend their thanks to Mr. Nazar, and the retiring members of the Committee for their un-

tiring efforts on behalf of the youth.

Central Organization a prime requisite for a strong U. C. Y. — Father Dzurman

In his concluding speech, Father Dzurman outlined the goals and plans of action for the U. C. Y. for the coming year. He congratulated the delegates, who through their co-operation have succeeded in making this Rally a success. He felt confident, he said, that this Rally will mark the beginning of a greater understanding and cooperation among the Clubs, thus paving the way for satisfactory relations with the Provincial and the Dominion Executives. No group can hope to attain strength unless there existed a strong central organization to assist and direct them. Father Dzurman went on to outline what the Church expects of the U. C. Y.: First, a cultivation of a deep knowledge of our Catholic faith, which can be gained through well organized study clubs. Secondly, the youth needs to develop a healthy philosophy of life, in order that each may recognize life's purpose, through attainment of high ideals. In this connection, Retreats are of utmost importance. Father Dzurman encouraged the youth to be ready to assist in the needs of the parish, and to show keen interest in the inter-parochial activities. Here he asked the delegates to really get behind the Diocesan campaign for funds. Only our church has the truth, Father Dzurman concluded; and armed with this truth, the U. C. Y. must be ever ready to propagate our faith and attempt to return the fallen-away Catholics back to Church.

U. C. Y. must be ever-mindful of those less fortunate than themselves—His Excellency

His Excellency concluded the Rally by expressing his thanks to the old Committee and congratulating the newly-elected. He was pleased, he asserted, at the admirable aspirations and sincere efforts reflected in the reports of every Club of Eastern Canada. He reminded the youth that we must stand ready to assist those less fortunate than ourselves. Today's class-hatred is in no small measure due to the fact that for the past three centuries the upper class has been guilty of neglecting their obligations to those less fortunate, resulting in the chaos and unrest of class warfare existing today.

At this point His Excellency touched upon the matter of our D.P's. He asked the Canadian youth to be understanding and patient with them. They have left behind a life of persecution and want, and although Canada has offered them a haven and a welcome, they cannot help but feel strange and out of their element. They should be made to feel welcome at all our gatherings, and assistance should be generously given.

* * * *

Our Annual Rally is over. Behind the Provincial Executive lies a record of commendable efforts and admirable accomplishments. For the newly-elected Executive lies a great task, but we feel that our goals are not unattainable; for the U. C. Y. of Eastern Canada are fortunate in having a great friend and adviser in our Diocesan Head, His Excellency Bishop Borecky. We have the fine guidance in our Directors, Father Firman, and Father Dzurman, and all other priests who work so unselfishly on behalf of the youth. The Provincial Executive is comprised of hard-working members of the U. C. Y. who recognize the needs of our youth, and will sincerely bend their efforts to prove worthy of the trust placed upon them, and to bring about a stronger, spiritually greater, and more vibrant U. C. Y., worthy of everything the name implies.

B. P.

Tyrkalo Ted
Stony Plain, alta

FOR BOYS ONLY

A new, timely booklet was published recently. In it are messages from His Holiness Pope Pius XII, the Apostolic Delegate to Canada, Cardinal McGuigan, Archbishop Basil Ladyka, European, American and Canadian Ukrainian Catholic Bishops and other prominent religious leaders. This is the JUBILEE BOOK published by the Basilian Fathers on the occasion of the twenty-fifth anniversary of the founding of their school at Mundare, Alberta.

This booklet contains a short history of the first Ukrainian priests in Canada, and gives the achievements of this school for the period of 25 years. Illustrated by some 100 pictures, it represents the daily life of its members. On its 112 pages there is valuable information about the charming life of a young Basilian novice, practical life of a Basilian scholastic at Mundare, Toronto, New York and Rome, and a Basilian priest as a travelling missionary, parish priest, choir-director, catechist, professor, writer, etc.

Dear Boys! Our nation is in great need of priests, missionaries, leaders! It looks to you as its only hope. So why turn away?

Take a try! Get the desired information. Write for this free booklet and find out for yourself. There's absolutely no cost and no obligation.

Write for this booklet today to:

THE REV. MASTER OF NOVICES
BOX "G"
MUNDARE, ALBERTA.